

BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP



Årsberättelse 2019

Sammanlagt under 2019 har Barn i Nöd regelbundet stöttat 17 projekt med ekonomiska bidrag. Det har varit fördelat på 7 länder: Brasilien 4, Dominikanska Republiken 1, Indien 7, Israel 2, Kenya 1, Thailand 1 och Uganda 1.

Av dessa är 1 barnhem, 4 skolhem (varav 3 med egna skolor), 9 med inriktning på socialt hjälparbete, 1 kriscenter, 1 skola och 1 byggnation av yrkesskola. Till 9 av projekten är Barn i Nöd enda bidragsgivare.

I **Brasilien** har Barn i Nöd under året regelbundet skickat pengar till 4 projekt. Vi är ensamma bidragsgivare till 2 av dessa projekt.

Instituto Evangélico

Japeri, Rio de Janeiro



Sen 1999 har hjälpcentret **Instituto Evangélico** varit ett av Barn i Nöds projekt. Pastor Carols Augusto de Souza Vieira har varit föreståndare under alla år som Barn i Nöd funnits med i bilden. Pastor Carlos Augusto och hans fru Miriam är stora förebilder som är trygghet och stöd för alla barnen. Instituto Evangélico har ingen ytterligare stödjande organisation, förutom att de ibland får bidrag från den lokala kyrkan och matbutiker.

Stiftelsen och kyrkan äger den stora byggnaden som har lektionssalar, musikrum, samlingsrum, sporthall, tandläkarmottagning och kyrka. Till Instituto Evangélico kommer runt 80 barn i åldrarna 6–15 år som bor i slummen. De är uppdelade i olika grupper, beroende på om de går i skolan på förmiddagen eller eftermiddagen. Barnen får mat och hjälp med extraundervisning och läxläsning.

På Instituto Evangélico lägger man stort fokus på musiken. Man har tydligt sett vikten av att ge barnen en hobby och intresse som kan hålla dem ifrån gatorna. Musikundervisningen betyder mycket för barnen på centret och de har flera olika orkestrar. Barnen är ofta med på olika tillställningar som staden anordnar då de spelar med i centrets orkestrar. Detta center har förändrat staden Japeri genom att så många barn får komma och få hjälp och stöttning istället för att springa ute på gatorna. Många barn räddas också från droger genom att de finns på centret och kommer från gängen som finns ute på gatorna.

Flera av barnen har koncentrationssvårigheter och är undernärda då de kommit till centret. Men med hjälp av bra mat och duktig personal förändras och utvecklas barnen snart i rätt riktning då de deltar i aktiviteterna. Barnen smittas också av varandras entusiasm och börjar drömma om en bättre framtid då de får upp ögonen över olika inriktningar livet kan ha.

Myndigheterna betalar för en tandläkare som regelbundet kommer och undersöker barnens tänder.

Under året fick de pengar till att köpa in nya T-shirts till alla barnen som deltar i projektet. Det är deras uniform som visar på att de "tillhör" gruppen och tillhörigheten är mycket viktigt för dessa barn. De bär sina uniformer med stolthet!



Ray of Hope

Manaus, Amazonas



Ray of Hope fortsätter sitt arbete bland barn och familjer utefter floderna i Amazonas. Många byar som tidigare känt sig helt avskärmade från omvärlden har nu fått ett annat liv, tack vare den fina kontakten med Ray of Hope. De har tidigare känt sig helt bortglömda av samhället men upplever nu hur det finns människor som bryr sig om dem och finns där för att hjälpa dem.

Något som Ray of Hope känner speciellt för är barn med olika funktionsnedsättningar. Ray of Hope arbetar för att ge barnen och deras familjer en enklare och drägligare tillvaro. Varje månad får de besök av Luzinete som uppmuntrar dem och ger dem ett anpassat matpaket som underlättar mycket för dessa kämpande familjer. Även i djungelbyarna börjar de handikappades situation bli lite bättre. De flesta familjerna har tidigare gömt undan sina barn då de sett dem som ett straff för något de gjort. Genom Ray of Hope känner nu många av dessa familjer att de fått ny status och de ser sina barn med andra ögon.

Ray of Hope-teamet består av runt 40 volontärer i olika åldrar. Många helger under året åker de ut och besöker byarna och har barnmöten och roliga aktiviteter för familjerna. Det är också många som vill ha samtal och hjälp av olika slag. Ray of Hope teamet hjälper och stöttar på många olika sätt.

Under 2019 blev det återigen dags för Ray of Hope att flytta sitt kontor till nya lokaler, då de hittade ett hus som var bättre anpassat för alla olika aktiviteter som sker under veckorna. Precis som innan har de läkare och psykolog som kommer några gånger per vecka för att ta emot patienter på kontoret. Mottagningen finns för att enklare kunna hjälpa människor som är fattiga och inte har möjlighet att ta sig till sjukhusen för att få hjälp. Ray of Hope har också en socialarbetare med många kontakter som hjälper till att slussa människor till rätt ställe när det behövs.

Under året kunde Thais projektanställas för att jobba på kontoret. Känns väldigt bra att nu ha en person som talar engelska som alltid finns till hands och Thais är också fantastisk på att arbeta med barnen. Hon har praktiskt taget vuxit upp med Ray of Hope och hela hennes familj är engagerade på olika sätt. Våra projekt *Kärlekens Hem* och *Lyckliga Barn* ligger under Ray of Hopes ansvar.



Kärlekens Hem

Manacapuru, Amazonas

På Kärlekens Hem i djungelstaden Manacapuru pågår aktiviteter fem dagar i veckan. Runt 80 av barnen får hjälp tre gånger i veckan med förstärkt läsläsning, uppdelade på fyra klasser. Runt 50 barn har fem dagar per vecka kommit för att få mat. För flera av barnen är detta mål mat det enda de med säkerhet vet att de kommer att få för dagen.

Området där barnen bor är farliga områden som är präglade av droger och kriminalitet. Många flickor blir gravida tidigt i tonåren och projektet för unga tjejer som startades för ett par år sen fortsätter. Det är ett femtiotal tjejer som regelbundet träffar Luzinete för att tala om livet. Luzinete försöker också hjälpa tjejerna att få en bättre självbild och att kunna sätta gränser. Luzinete har vunnit flickornas förtroende och har blivit en vuxen de vet att de kan lita på.



2019 blev ett år då mycket förändrades på Kärlekens Hem. Pastor Jesse som under alla år varit högste ansvarig för stiftelsen är nu gammal och han lämnade över ansvaret till sin son. Det ledde till en helt ny struktur av arbetet. Personalen byttes ut och en ny föreståndare sattes in. Hon heter Izelia Pinheiro och till sin hjälp har hon ett flertal kompetenta personer för de olika uppgifterna. Den enda som finns kvar av den gamla personalen är Lene som jobbar i köket.

Musikundervisningen har utvidgats och innefattar nu flera instrument. Det ger barnen en hobby som också kan vara med och hålla dem borta från gatan. Musikundervisningen är två gånger per vecka och är mycket uppskattat av barnen.

Dataundervisningen har tagits över av en organisation som är inriktade på att hjälpa barn i fattiga områden att lära sig data. De tar emot våra barn som anmäler sig men har också öppet för fler barn och ungdomar i området. Grunderna i data lärs ut och de får lära sig arbeta i olika Windows-program. En stor hjälp så att barnen i framtiden ska ha lättare att kunna studera vidare och få bättre jobb. På centret finns också möjlighet för kvinnor i området att vara med i skolan.

Kärlekens Hems tandläkarmottagning har under året fått ett uppsving. Koordinatorn för tandläkarna i Manacapuru har öppnat möjligheten att regelbundet sända olika tandläkare volontärt till centret för att jobba med barnen tänder och munhälsa. Under november månad ordnades en hel vecka då olika tandläkare tog emot barnen i vårt tandläkarrum på centret.

Under året blev Kärlekens Hem ommålat och barnen fick för första gången en t-shirt som används som uniform för barnen då de är på centret. Det var stor lycka för barnen att kunna ta på sig den nya fina gröna t-shirten med centrets logga. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.



Lyckliga Barn

Autazes, Amazonas



Hjälpcentret **Lyckliga Barn** ligger i djungelstaden Autazes, några timmar söder om Manaus. Arbetet med barnen startades 2014 och fungerar mycket bra. Runt 100 barn är registrerade och kommer regelbundet och deltar i de olika klasserna. De ger extraundervisning både på för- och eftermiddagarna för att barnen bättre ska klara skolan.

Barnen får också mat och det betyder mycket då de allra flesta kommer från mycket fattiga familjer. Det finns också flera barn som kommer från en närliggande indianby med Mouraindianer. Nilda, som är föreståndare, är mycket glad över att hövdingen fortsätter att låta barnen få vara med på centrets aktiviteter.

Efter att centret nu varit igång en tid så har det kommit fina rapporter från myndigheterna att man märker en stor skillnad i området där centret är beläget. Kriminaliteten har gått ner drastiskt och det har blivit mycket lugnare och säkrare att bo i området. De har också barn som kommer från missbrukarhem och som genom att komma till centret fått ett bättre liv.

Personalen gör ett fantastiskt arbete med barnen och de stortrivs. De försöker hela tiden utveckla och göra det bättre och bättre. Det är härligt att se hur stolta personalen är över att vara en del av arbetet på platsen. Marta Silva, som tidigare varit med och startat Hannacentret på Dominikanska Republiken, åker regelbundet till Autazes för att vara med och hjälpa personalen att utvecklas i sitt arbete med barnen.

Barnen och personalen fick under året T-shirts med centrets logga. Barnen är mycket stolta över sina nya "uniformer" som de använder när de är med på centrets aktiviteter.

Idrottsplanen är mycket uppskattad och i under året tog Neia, en av centrets lärare över arbetet som idrottslärare. Idrottsplanen är öppen när det finns personal på plats som kan hålla uppsikt. Ett mycket positivt tillskott till centrets arbete och de når nu ut till ännu fler som bor i området. Barnen som är med i de vanliga aktiviteterna på centret älskar också att vara ute och leka eller sporta tillsammans. Ett problem är att ungdomar i området klippt upp stängslet runt idrottsplanen för att kunna komma in när de vill. Även om det är synd med förstörelsen så är det ju positivt att ungdomarna tycker om att vara där. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

1 Dominikanska Republiken stödjer Barn i Nöd ett hjälpcenter.

Hannacentret Projecto Cuatro, Azua

I Proyecto Cuatro, några kilometer utanför Azua på Dominikanska Republikens sydkust, finns det många familjer som lever under svåra förhållanden. Det är ett samhälle som präglas av fattigdom, droger och kriminalitet. Azua är den stad i Dominikanska Republiken som har högst statistik då det gäller tonårsgraviteter. **Hannacentret** startades 2013 och har blivit en oas för många barn. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

På Hannacentret får barnen mat och det är en plats som ska hjälpa dem att bättre klara av skolarbetet. Det är en hög procent av barnen som har svårigheter då det gäller att läsa och skriva, även då de gått flera år i skolan. De ska också lära barnen att se på sig själva och andra med respekt. Samhället präglas av en respektlöshet och att slå ligger nära till hands. Personalen får lägga mycket tid på att försöka fostra barnen, då deras föräldrar inte gör det.

På förmiddagarna, måndag-fredag, fylls Hannacentret av ett femtiotal 3-4-åringar i gröna t-shirts. Detta är barnen som går i förskolan på centret. Barnen på centret är många och de är uppdelade i olika grupper, allt eftersom hur deras hemsituation ser ut. De barn som har det mycket tufft hemma får komma varje dag och ingå i flera grupper medan barn som har det bra hemma igår i en grupp och kommer färre dagar. För många av barnen har Hannacentret blivit en tillflykt där de vet att de är trygga och älskade. Innan barnen går hem så får de också en god lunch och de äter verkligen med god aptit. Eftersom de allra flesta kommer från fattiga familjer så är maten ett mycket viktigt inslag i det som händer på centret.



På tisdag-torsdag, efter det att skolan slutat, fylls Hannacentret av de äldre barnen med gula t-shirts. Trots att de varit i skolan hela dagen vill barnen inte missa stunderna som Hannacentret håller öppet för dem. Det blir naturligtvis också en plats där de träffar sina kompisar, men också där de får hjälp med sådant som är svårt i skolan. Barnen har en storsamling och får sen gå till de olika gruppsamlingarna innan de alla går upp på andra våningen för lek, bollspel och annat skoj. De får också en fika innan de går hem på kvällen. 119 av de äldre barnen finns inskrivna i projektet och det är en god uppslutning varje eftermiddag centret håller öppet.

Under året köptes det in nya bord och stolar till barnens klassrum. Hannacentret sprakar av många glada färger och man ser verkligen att centret handlar om barnen. Varje kvartal hålls stora fester där man firar de som fyllt år under perioden. Detta har blivit något som är mycket viktigt för barnen och på dessa fester, som hålls på övervåningen, tar de med sig syskon och andra familjemedlemmar och det blir snart överfullt av förväntansfulla barn och vuxna. Många av dessa barn har aldrig tidigare firat att de fyllt år.



I **Indien** har Barn i Nöd 7 projekt – 2 skolhem, 1 blindskola (som även det är ett barn och ungdomshem), 1 arbete i Delhis slum, 1 yrkesutbildning, 1 socialt familjeprojekt bland blinda och 1 byggnation av yrkesskola för flickor i norra Indien. Vi är ensamma bidragsgivare till 6 av dessa projekt.

Agape Child Centre Perumbavoor, Kerala

1979 byggdes **Agape Child Centre** och det blev Barn i Nöds första barnhem. När hemmet invades 1980 så fanns det bara en handfull barn och de kom från olika distrikt i delstaten Kerala där de inte har möjlighet att gå i skolan. Under åren som gått har arbetet vuxit och sen starten har drygt 1400 barn fått växa upp på hemmet. Agape har genom åren fått många utmärkelser för sitt arbete. De har alla faciliteter för att ge barnen ett bättre liv.

De senaste åren har mycket förändrats i Indien. Den nuvarande hinduiska regeringen stödjer inte längre denna typ av icke-statliga projekt. De har gått speciellt hårt åt kristna organisationer och på Agape Child Centre har man jobbat hårt med att få till alla dokument och anpassa hemmet efter de nya reglerna för att kunna fortsätta arbetet med barnen.

Nu har det inte längre beteckningen barnhem utan är numera ett skolhem. Men det har ju aldrig egentligen varit ett barnhem, då de allra flesta barnen har familjer som de bor hemma hos under skollov och ledighet. Alla barnen har en familjetillhörighet och bor på Agape på grund av fattigdom eller andra omständigheter som gjort att barnen behöver hjälp för att kunna gå i skolan och få det de behöver för en bra uppväxt.

Samarbetet med skolan där barnen går fungerar mycket bra och skolledningen har varit mycket hjälpsamma. Det är på grund av detta samarbete som Agape nu har kunnat bli registrerade som Skolhem och fått tillstånd så de kan fortsätta hjälpa barn som behöver det. Men skolan som Agape är kopplad till är mellan årskurs 5–12, så nu kan det bara finnas barn från 10 år och uppåt som bor på hemmet.

Barnen fostras också i att få hjälpa till med arbetet som behövs göras på hemmet. De får tvätta sina kläder och hålla det fint på området. I trädgården odlas det mycket; bananer, tapioka, gurkmeja och många olika slags grönsaker. Även många olika fruktträd finns på området. Det finns också djur som ska tas omhand; kor som ger mjölk och höns som ger ägg. De har också getter, kaniner, höns och en hund. Allt för att skapa en hemtrevlig atmosfär för barn och personal som bor på Agape.



Bibelskolan, som finns på området, har haft 30 elever under året. Sen starten har över 900 elever har studerat på Agape Bible Institute. Eleverna kommer från norra Indien och undervisningen är på språket hindi.

Det finns också engelska- och sömnadskurser som det ges möjlighet att delta i, både för våra egna barn, eleverna från Bibelskolan och till dem som bor i grannområdet.

Det gjordes en hel del renoveringar och målningsjobb, både inuti och utanpå byggnaderna under året. Myndigheterna krävde också att det sattes upp 16 kameror på området för att förbättra säkerheten. Efter många år behövdes också sängarna på flicksidan bytas ut och nya våningssängar köptes in.

Agape Child Center sträcker också ut hjälpende händer utanför campus. Detta har blivit ett måste på grund av den nuvarande situationen i Kerala och regeringens politik. I år gavs medicinsk hjälp till cancerpatienter och några andra som var sjuka. Det delades också ut matpaket till några av barnens familjer på grund av att deras situation var mycket svår. Många påverkades också av de stora översvämningarna i Kerala. Agape hjälpte till att bygga upp hus som blivit förstörda, för personalen men också för andra drabbade.



Emanuel Ebenezer Home

Shahpur, Madhya Pradesh



Emanuel Ebenezer Home i Shahpur har sedan många år varit en plats där föräldralösa, önskad och "kasserade" barn har tagits omhand med mycket kärlek. Barn som kommit till barnhemmet har varit bara några dagar gamla eller efter att ha förlorat sin mamma och sen inte varit accepterade av pappans nya fru och då inte kunnat bo kvar hemma. På Ebenezer Home har de alla blivit behandlade med stor kärlek och tagits upp i den stora syskonskaran. De äldre har hjälpt till med att se efter de yngre. Barnhemmet har varit en plats där barnen fått växa upp, få utbildning och en trygg framtid. Men under de senaste årens politiska förändringar har Ebenezer Home som tidigare varit ett barnhem för barn i alla åldrar nu tillstånd att vara ett hem för barn 5-18 år. Man tar inte längre emot bebisar och barn under 5 år.

Tidigare hände det att folk kom och lämnade in barn på hemmet. Barn som blivit övergivna. Men nu får de inte längre ta emot någon utan allt måste gå genom myndigheterna. När de säger att här kommer ett barn så måste man bereda plats för barnet. Reglerna har blivit mycket striktare än vad det var för några år sen. Under året har man fått reparera på hemmet efter en vattenskada.

På barnhemmets hostel bor också barn från fattiga familjer i närområdet. De bor där under terminerna så de kan gå i skolan på Ebenezer Ebenezer School och sen under loven åker de hem till sina familjer. Sammanlagt bor det runt 50 barn på hemmet.

I Emanuel Ebenezer School

går drygt 500 barn, dels från barnhemmet och dels från byarna runt omkring. Skolan omfattar förskola och årskurserna 1-10. Skolan är indelad i två delar. Ena delen får all undervisning på sitt modersmål hindi och den andra får all undervisning på engelska.

Sen några år tillbaka serveras lunch till runt 120 barn som kommer från mycket fattiga familjer. Det har blivit stor skillnad i studierna för dessa barn. Många av dem hade ingen mat hemma som de kan ta med till skolan och fick gå hungriga och de hade svårt att koncentrera sig under lektionerna. Men allt sen de började få lunch visar det sig också positivt i betygen.



Padharhemmet

Padhar, Madhya Pradesh

På **“School and Rehabilitation Centre for the Blind”** i Padhar fungerar arbetet mycket bra. Personalen försöker hjälpa barnen att anpassa livet till deras funktionsnedsättning. Det finns många hjälpmedel de kan använda så att livet ska bli lättare och för att barnen ska känna sig trygga.

För närvarande bor det nästan 200 barn och ungdomar på Padharhemmet. De studerar alla på olika nivåer, allt från förskola till högskola. Några av dem finns också på ett utbildnings/produktionscenter där de går på yrkesavdelningen. Alla som bor på hemmet har olika funktionsnedsättningar. Det finns olika program för att försöka hjälpa dem så att de så småningom ska kunna klara sig ute på egen hand i samhället.

På hemmet finns olika klasser där barnen stärks inom olika områden. De undervisar i blindskrift och rörlighet för de blinda. Teckenspråk och läppläsning för de hörselskadade. Det finns musikklasser på tre dagar i veckan för blinda barn och ungdomar enligt en kursplan från myndigheterna.



Det finns ett specialrum där personalen kan hjälpa de barn som har psykiska problem. Oftast när dessa barn kommer till hemmet kan de inte sitta stilla i mer än fem minuter. Så man arbetar med musik, bilder, leksaker och andra hjälpmedel för att hjälpa dessa barn att hitta balans i livet.

För dem som är lite äldre finns workshops där de kan lära sig praktiska saker som att väva, reparera stolar, snickeri, fläktätervingning och andra tillverkningsarbeten.

De handikappades situation är mycket utsatt och svår i dessa fattiga bygder, men i Padhar får de ett hem, mat och kläder. Detta är deras enda chans till ett drägligt liv och en bättre framtid. Det är viktigt att hemmets barn och ungdomar förstår att de inte står utanför i det vanliga samhället utan att de är en del av det.

Många av dessa barn har inte något hem att återvända till, utan är helt beroende av den hjälp de kan få på centret. Deras enda fasta plats i tillvaron är Skol- och Rehabiliteringscentret i Padhar.

Good Hope Blind Mission

Kottayam, Kerala



Mer än 40 blinda vuxna och runt 10 blinda barn får stöd genom **Good Hope Blind Mission**. Tre personer arbetar och är mycket aktiva i detta projekt. De besöker varje individ och har personlig kontakt med dem. De blinda berättar om sina behov och problem för våra medarbetare.

Vår välutbildade personal gör sitt bästa för att hjälpa de behövande på ett mycket trevligt och professionellt sätt. De åker runt i ett ganska så stort område för att träffa familjerna där de bor i olika byområden.

Detta är ett fint projekt och alla är mycket glada och tacksamma och tar emot hjälpen som erbjuds. De får böcker på blindskrift, CD-skivor med musik, hjälp för att kunna sälja lotter, driva kiosker med mera.

Man försöker hitta olika områden där de blinda kan få en ekonomisk inkomst till sina familjer. Det arrangeras även möten där de kan få hjälp av ögonläkare och annat medicinskt stöd med mera. Under året har också en del glasögon delats ut till behövande. Regelbundet delas också blindkäppar, böcker på blindskrift och skolmaterial ut.

Genom Good Hope Blind Mission sponsrar Barn i Nöd också ett fattigt barnhem för runt 30 pojkar i Kottayam med mat.

Panchsheel

Amravati, Maharashtra

I Amravati som ligger i delstaten Maharashtra finns "**Panchsheel Tribal Residential School**". På skolhemmet bor nästan 600 barn. Barnen kommer från fattiga familjer och är "tribal children", de som kallas kastlösa. De är dessa som hamnar längst ner på skalan i det indiska samhället. Men Panchsheel är en särskild plats för dessa barn där de får utbildning, mat, logi och omvårdnad.

För klass 9-12 erbjuds praktisk utbildning för alla barnen. Genom pengar från Barn i Nöd kan detta göras möjligt. Eleverna kan välja på syskola, snickeri, dataundervisning, elektronik och verkstad.

Denna extra utbildning som skolan erbjuder barnen ger dem en större möjlighet att när skolan är slut kunna försörja sig och få en inkomst. En fantastisk möjlighet för dessa barn. Projektet fungerar väldigt bra och är mycket uppskattat av alla de ivriga barnen, då de gör detta utanför den ordinarie skolundervisningen.

För att ytterligare hjälpa Panchsheel att bli självförsörjande och om några år kunna betala lönerna till lärarna i den praktiska utbildningen, byggdes en hönsfarm med drygt 7000 hönor. Ägg säljs på marknaden och även barnen på skolhemmet får nu regelbundet ägg att äta.



Slumarbete i Delhi

Delhi



Vanitha och Allen har under många år arbetat bland barnen i ett av Delhis slumområden. I ett område som är runt 3x5 km stort bor 1 miljon människor. Vanitha och Allen bor i området med sina två döttrar och hela familjen är engagerade i arbetet. Varje vecka har de sex samlingar på olika ställen. De träffar 800-1000 barn i månaden. De har flera volontärer som hjälper dem.

De hjälper till med läxläsning, har barnmöten och ger sömndaskurser. De lär också ut baskunskap i data.

Vanitha och Allen gör ett fantastiskt arbete och att de fortsatt att arbeta i slummen, trots att de knappt haft några ekonomiska resurser, visar på deras stora hjärtan för alla dessa barn och vuxna i området.

Grace Vocational Training Centre Nagrakata, Västbengalen

I en del av Dooarsområdet, i en omkrets av ungefär 40 km, bor runt en miljon människor. Folk från olika folkgrupper och stammar har bott och arbetat i detta område där det tidigare funnits cirka 250 teplantager. Men nu har man lagt ner 72 stora och små plantager, på grund av olönsamhet och skatter. Detta har lett till att runt 150 000 människor har blivit arbetslösa. Teplantagerna växer vilt och man ser inga arbetare ute på fälten. Te-fabrikerna har stängt och står där övergivna och rostade.

Detta har skapat enorma problem i hela Dooars-området. Inte minst för de många barn som växer upp där. Man räknar med att det finns cirka 30 000 barn och ungdomar i detta område och 80% av dessa barn går inte i skolan. Då skolorna som tidigare bekostades av plantagerna har stängt, har de flesta föräldrarna inte råd att sätta sina barn i andra skolor då det kostar pengar.

Efter stora förseningar i byggnationen på grund av mycket regn är den nu färdig och skolan har startat upp de två första klasserna med 24 elever. 12 av dem går Hår och Skönhetsvård och 12 av dem går Sömnad. Kurserna kommer att vara på ett år för att utbildningen ska bli bättre och ledningen för skolan har redan kontakt med olika platser där tjejerna eventuellt kommer att få anställning efter utbildningen.

Det var invigning av skolan den 25 maj, då Barn i Nöd var på plats. Inredning till skolan köptes in, både till sovsalar, klassrum och övriga utrymmen. Den tredje våningen kommer att bli en syateljé där tjejerna som vill bli sömmerskor kan få göra sin praktik. Vi räknar med att detta kan bli en bra inkomst till skolan då de kan börja att bland annat sy skoluniformer till de olika skolorna i området. När familjerna till flickorna som började skolan fick veta att de skulle få hjälp med ett matpaket i månaden utbröt jubel! Det kommer att bli en fantastisk hjälp till dessa fattiga familjer.



Yrkeskolan i Nagrakata ger alla dessa tjejer en fantastisk chans att göra något med sina liv och kunna hjälpa dem och deras familjer att överleva och inte hamna i prostitution. Tjejerna får en helt annan status i samhället.

I **Israel** stödjer Barn i Nöd 2 projekt - ett hjälpcenter och ett kriscenter.

Jaffa Institutet

Jaffa, Tel Aviv



Från början var det ett eftermiddagshem för en grupp barn med svåra hemförhållanden. Barnen fick vuxenstöd, läxhjälp och ett mål närande mat varje dag. Men hjälpbehovet bara växte och växte, och i de 30 olika verksamheterna har man nu kontakt med mer än 4000 barn i södra Tel Aviv och Jaffaområdet. De har 150 anställda och en stor skara volontärer som arbetar bland barnen.

Alla barn på **Jaffa Institutet** lever under svåra hemförhållanden. Många blir fysiskt misshandlade, och därför är det viktigt med värme, kärlek och närvaro. Vad barnen har för bakgrund eller religion spelar ingen roll på Jaffa Institutet.

Efter drygt 15 års stöttning till Jaffa institutet avslutas nu vårt samarbete på grund av våra stora engagemang på andra platser där vi har mer ansvar. Men Jaffa Institutet har hjälp från många olika håll så vi vet att deras fina arbete kommer att fortsätta. Vi önskar dem allt gott i fortsättningen!

Neve Michael

Pardes Hana



Neve Michael i Pades Hana erbjuder en fristad för israeliska barn i riskzonen vars biologiska föräldrar inte längre kan ta hand om dem. Oavsett vilken folkgrupp eller religion de tillhör.

De ger näring, utbildning och erbjuder en varm, trevlig och familjär miljö för barn mellan 3 till 18 år som kommer till dem under traumatiska omständigheter. Deras föräldrar lider ofta av extrem fattigdom, psykisk sjukdom eller missbruk av alkohol och narkotika.

Neve Michaels uppdrag är att skapa en familjeliknande atmosfär som är något som i allra högsta grad saknats i barnens liv. De ger den bästa terapeutiska vård för att utveckla dessa unga sinnen och forma dem till unga vuxna med hopp inför framtiden.

I **Kenya** stödjer Barn i Nöd barnhemmet Rangala Baby Home.

Rangala Baby Home

Ugunja, Kisumu



Rangala Baby Home ägs av Katolska kyrkan. På barnhemmet får nyfödda barn den bästa vård. Det bor nu runt 50 barn vars de flestas mödrar dött i förlossningen eller strax efter. Några av barnen är också hittade övergivna. Personalen vet inget om deras bakgrund.

De hjälper även runt 30 barn som inte längre bor på hemmet genom Barn i Nöds fadderverksamhet. Barnen har fått flytta till släktingar eller fått en ny familj. Personalen på barnhemmet fortsätter hålla kontakt med barnen och förmedlar regelbundet fadderstöd.

Barnen bor på barnhemmet tills de är 4-5 år gamla då de flyttar hem till familj eller släktingar. Det är inte alltid som pappan är villig att ta emot sitt barn. Han kan ha gift om sig och har ny familj. Ett sökande efter familjer till de övergivna barnen pågår också ständigt. Barn i Nöd är barnhemmets största sponsor.

Under året installerades solceller på taket för att få varmvatten in på barnhemmet. Barnen får bada i varmvatten och det underlättar nu mycket för personalen i att kunna sköta barnens hygien bättre. Fiskdammarna har nu också ordnade och fiskodling är på gång så att barnen får äta fisk regelbundet. Huset på odlingsområdet har reparerats och personal till att ta hand om det hela finns på plats. Detta är en stor hjälp och support till alla barnen och personalen på Rangala Baby Home.

I **Thailand** stödjer Barn i Nöd BaanChivitMai i ChiangRai i norra Thailand.

BaanChivitMai

ChiangRai

BaanChivitMai betyder "hem för nytt liv" och är en fristående lokal hjälpverksamhet i Thailand som har räddat flera hundra barn och ungdomar undan prostitution och knarkhandel.

Genom BaanChivitMai, får utsatta barn och ungdomar någonstans att bo och möjligheten till skolgång. Den största verksamheten som bedrivs är skolhemmet i HuaDoi, 7 km öster om Chiang Rai. Här bor nu drygt 80 barn från byarna i norra Thailand. Barnen är i åldern 3-20 år och går i förskola, grundskola och gymnasium på de statliga skolorna i Chiang Rai.



I **Uganda** stödjer Barn i Nöd en skola.

Skolprojektet Mukarangye Kabale Town, Uganda

Skolan ligger i Kabale town och startades 2010 av Wycliff och hans fru Gilian. De kommer ursprungligen från Uganda, men bor nu sen några år tillbaka i Sverige. Målsättningen med skolan är att ge stöd och utbildning till fattiga barn för att försöka förändra deras tillvaro och ge dem bättre förutsättningar i livet. Skolan har nu närmare 100 elever och sju lärare. Lärarna är kvalificerade och de är duktiga på att undervisa barnen.

Utöver undervisningen så ger de också barnen en enkel lunch varje dag. För att kunna driva skolan ekonomiskt får de stöd och hjälp av föräldrar och grannar, men det räcker inte riktigt till. Majoriteten av barnen kommer från mycket fattiga familjer som inte har möjlighet att betala skolavgifterna.



Tacksamhet...

Barn i Nöd ser tillbaka på 2019 med stor tacksamhet och glädje över alla barn vi fått möta. Att vi har möjligheten att faktiskt förändra barns situation på olika platser utöver vår värld är fantastiskt. Vi kan inte hjälpa alla, men när vi ser varje barn och gör vad vi kan för var och en så gör det hela skillnaden.

Vi är mycket tacksamma för alla dem som vi arbetar tillsammans med på de olika platserna, de finns på plats dag efter dag, och vi vet att det inte är ett lätt arbete de har. Så många av barnen är vingklippta och behöver mycket hjälp och uppmuntran för att finna fast mark under fötterna. De har fått se och möta så mycket som ingen borde få uppleva. Våra center har blivit platser där de känner sig trygga, älskade och sedda. Det gör hela skillnaden. Nu fortsätter vi framåt med vårt arbete för att hjälpa alla dessa barn som blivit vårt ansvar.

Göteborg i februari 2020
Karin Johansson